

Őszi osztálykirándulás 7. A osztály

2022. szept. 15- 16.

Osztálykirándulás Szegeden

Szeptember 15-én, egy csütörtöki napon reggel egy tömegközlekedési eszköz, szokás szerint megállt az egyik megállónál, felvette az embereket, majd továbbment. Az a közlekedési eszköz a tram-train volt, ahová továbbment az Szeged, akikkel pedig tovament, azok mi voltunk. Mi, a BGRG 7. A osztálya.

Először a Fűvészkertbe mentünk, ahol egy idegenvezetővel megnéztünk számos szép, egzotikus növényt, majd bementünk a pillangóházba. Ez is egy kiállító tér a Fűvészkertben, egy a sok közül, csak itt kivételesen nem a növények, fák, bokrok vagy éppen virágok állnak a középpontban, hanem más. Pontosabban mások. Azok a gyönyörű, tarka-barka, kicsi-nagy, színes vagy éppen színtelen (!) pillangók, akik mást sem csináltak, csak röpködtek minden égtájba és minden irányba, vagy éppen egy levélen rejtőzködtek - zöld színű pillangók előnyben - de hiába. Mi megtaláltuk, megcsodáltuk őket, és telefonnal vagy fényképezőgéppel meg is örökítettük szépséges alakjukat, hogyha netalán a pillangók emléke kirepülne a kobakunkból, akkor a fotográfia segítségével visszazálljon oda.

Mikor már minden lepkét megnéztünk, kimentünk a lepkeházból, tartottunk egy kis szünetet, majd csapatokba verődünk és versenyezni kezdtünk. Minden csapat kapott egy több oldalas feladatlapot, amit megadott időre (fél kettőre) ki kellett töltenünk, lehetőleg jól. Ahhoz, hogy megoldjuk, szabadon sétálhattunk fel s alá a Fűvészkerten belül. Így is tettünk, és mire minden csapat végzett a munkával, már meg is érkezett a várva várt ebéd, a pizza. Jól be is lakmározottunk belőle, sokak szerint ez volt a nap fénypontja. Miután gondoskodunk róla, hogy egy szelet pizza se vesszen kárba, még egy darabig játszottunk, illetve beszélgettünk. Hamarosan összeszedelőzködünk és megindultunk a buszmegállóba. A Fűvészkertből busszal, majd gyalog mentünk le a Tiszáig, ahol is egy újabb program várt ránk: A sárkányhajózás.

Először meghallgattuk a hajózáshoz szükséges ismertetőt, majd átvettük a váltóruhát és két csapatba rendeződtünk. Ekkor jött az első kihívás: be kellett szállnunk csapatonként egy-egy hajóba. Ezt sikeresen végre is hajtottuk. Ezután jött csak a nehezebb része: Evezni kellett, még hozzá egyszerre. Na, ezt már annyira nem tudtuk sikeresen végrehajtani, pár kivételes alkalmat leszámítva, mikor is egyszerre helyeztük be az evezőt a vízbe, talán még egyszerre is vettük ki onnan, de aztán ismét káoszba fulladtunk, ha a vízbe szerencsére nem is. A hajóban egy osztálytársunk diktálta dobolva a ritmust, mi élveztük az evezést, a segítő pedig kormányzott. Egy darabig mentünk a vízen, majd visszafordultunk. A szárazföldön gyorsan átöltöztünk és elindultunk a tram-train megállójához. Pont jól időzítettünk, ugyanis a már "várva várt" eső végül séta közben ért utol minket, úgyhogy gyorsan magukra kaptuk a kabátot, esőkabátot, amit csak tudunk, esetleg magunk vagy más esernyője mögé bújunk a fentről érkező víz elől. Mire megérkeztünk a megállóhoz, az eső aránylag elállt és hamarosan a tram-train is megérkezett.

Szeptember 15-én, egy csütörtöki napon délután egy tömegközlekedési eszköz, szokás szerint megállt az egyik megállónál, kitette az embereket, majd továbbment. Az a jármű a tram-train

volt, ahová tovament az Hódmezővásárhely végállomás, akikkel pedig már nem ment tovább, azok mi voltunk. Mi, a BGRG 7. A osztálya.

Sóshalmi biciklitúra

2022. szeptember 16-án a 7/A osztály biciklitúrán vett részt, Sóshalmon. A hosszú nyári szünet után újra együtt lehettünk. Izgultunk, hogy ne essen az eső, mert akkor sajnós elmaradt volna ez a remek program. Nagyon szép időt kaptunk, olyat, ami kerékpározáshoz tökéletes. Nem volt meleg, de nem is fáztunk.

Mindenki a saját tempójában tekert. Biztos érdekes látvány volt másoknak, ahogy vonult a csapatunk. A kísérő tanárok is nagyon élvezték. Mi pedig az ő társaságukat.

Sóshalomra érve annyi szőlőt szedhettünk, amennyit meg tudtunk enni. Mustot is ihattunk. Sokan még soha nem fogyasztottunk ilyen levét, vagy legalábbis nem emlékszünk rá. A többségnek nagyon ízlett. Az ebédet egyszerűen megoldottuk. Zsíros kenyeret ettünk, csalamádéval. A helyszínen dolgozó szakember bemutatta a szőlészetben folyó munkát. Érdekesnek, különlegesnek találtuk. A szabadfoglalkozáson a környéken sétálgathattunk, frizbizhettünk.

A hazafelé utat gyorsabban és pihenés nélkül tettük meg, mert féltünk, hogy elered az eső. Kár lett volna elázással zárni ezt a szép napot!

Nagyon örülnénk, ha a tanév végén is lehetne ilyen biciklis kalandunk!